

PALÁST

**MÁRIA FIÁVAL, JÉZUSSAL TÖKÉLETES ÖSSZHANGBAN
ŐRIZTE SZÍVÉBEN AZ ISTENI IRGALMASSÁGOT.
(Ferenc pápa)**

Mater misericordiae

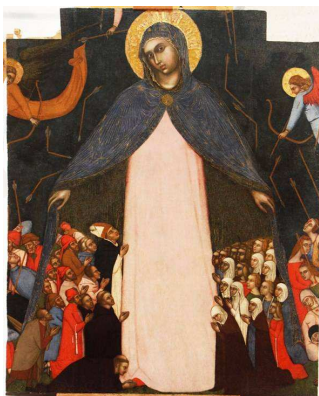
Mindannyian tudjuk, hogy Szent István királyunk halála előtt Mária oltalmába ajánlotta nemzetünket. Nagyboldogasszony és első szent királyunk ünnepe oly közel vannak egymáshoz, hogy az Irgalmasság Szentévében méltó elmélkednünk arról, miért is nevezhetjük Máriát az irgalmasság anyjának.

Habár keresztény hitünk középpontja nem a Szűzanya, hanem Jézus Krisztus, mégis indokolt, hogy bibliai alapokon állva és az egyöntetű keresztény hagyományt követve úgy tekintsünk Máriára, mint aki segíti Jézus felé vivő utunkat. Igaz tehát az ősi alapelv: *per Mariam ad Jesum* – Mária által Jézushoz. Szent János evangéliumának Máriás kerettel rendelkező szerkezete egyértelműen alátámasztja ezt a megközelítést: Mária ugyanis az, aki a kánai menyegzőn Jézusra irányítja a tekinteteket, s az ő közbenjárására történik meg a csoda („tegyétek, amit mond”), majd a kereszt alatt állva tanúja lesz Jézus végtelen kiterjedésű megbocsátásának, s vele, a megtört szívű, de állva maradó, s így felkiáltójelként az égbe mutató anyával jön létre az első közösség, mely hordozza a szeretetből fakadó kiengesztelődés üzenetét. Mindkét jelenetben kulcsszerepe van az együttérzésnek, a figyelmességnek, az odafordulásnak és a segítőkészségnek, egyszóval az irgalmasságnak, méltán nevezhetjük tehát Máriát az irgalmasság anyjának, azaz *Mater misericordiae*-nak.

A krakkói Ifjúsági Világtalálkozón izgalmas kiállításnak lehettünk tanúi: a szervezők az irgalmasság témáját Mária személyével kapcsolták össze, s a kora középkori alkotóktól kezdve végigvették a látogatókat a Mária és az irgalmasság üzenete által kibontakozó szálon. Számomra a legkülönlegesebb ábrázolási típus az a néhány kép volt, melyeken Mária kiterjesztett palástja alatt megjelent az egész egyház (pápák, püspökök, papok, szerzetesek, férfiak, nők, gyerekek), s a palástról a gonosz lélek támadó nyilai széttörve pattantak vissza. Mária óvó személyisége, anya-

ságának irgalmas lelkülete így van jelen az egyház történetében mind a mai napig.

Mária az isteni irgalmasság tükörképe, s egyben az emberi és keresztény irgalmasság ősképe. Benne valósággá vált az Egyház, amely hordozza és szüntelenül a világnak ajándékozza Jézust. Ez az Egyház a kicsinyek, az alázatosak, az egyedül Istenben bízók közössége, olyan, mint Mária, aki tisztán Isten irgalmasságából él. S még mielőtt a hierarchikusan szervezett egyház alapjai megjelentek volna, az Apostolok Cselekedeteinek kezdőlapjain Mária által már látjuk a teljességgel Isten kegyelméből élő és szolgálatra kész egyház képét. Ahogy Walter Kasper bíboros olyan szépen mondja: „*Mária teljességgel Isten irgalmának az edénye, csupán szerény eszköz, aki hitből és kegyelemből él.*”

Az irgalmasság anyja álljon mellettünk azokban az élethelyzetekben, melyekben különösen is meghívást kapunk Jézus irgalmasságának továbbadására!

Elmélyülést, beszélgetést segítő kérdések: Mária-hoz hasonlóan hogyan tudom átengedni magamon az Istenből forrászó irgalmasságot? Mit fedezek fel a magam számára Mária és az Egyház kapcsolatát szemlélve?

Ajánlott szentírási részek: Lk 1,26-38; Jn 2,1-11; Jn 19,25-30; ApCsel 1,12-14

Ima: Az Egyház legősibb, 300 táján született Mária imája már az irgalmas anyát szólítja meg: „*Oltalmad alá futunk (az eredetiben: Irgalmasságod alá futunk) Istennek szent anyja, könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején. Hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől. Mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz, mi asszonyunk, mi közbenjárónk, mi szószólónk. Engeszteld meg nekünk szent Fiadat. Ajánlj minket szent Fiadnak. Mutass be minket szent Fiadnak. Amen.*”

Zoltán atya

„Mária a kereszt alatt – Jánossal, a szeretett tanítvánnyal együtt – tanúja volt a Jézus ajkáról elhangzó megbocsátó szavaknak. A legnagyobb megbocsátás, ami azoknak szól, aki őt keresztre feszítették, megmutatja, hogy milyen messzire képes elhatolni Isten irgalmassága. Mária tanúsítja, hogy Isten Fiának irgalmassága határtalan, és kivétel nélkül mindenkire eljut. Forduljunk hozzá a Salve Regina ősi és mégis mindig új imádságával, hogy bele ne fáradjon irgalmas szeméit felénk fordítani, és tegyen méltóvá bennünket Fiának, Jézusnak, az irgalmasság arcának szemlélésére.” (Ferenc pápa: *Az Irgalmasság arca* 24.)

**Nagyboldogasszony ünnepe,
szokásai**

Nagyboldogasszony, vagy Mária mennybevétele egyházunk legnagyobb Mária-ünnepe, melyet augusztus 15-én tartunk; egyúttal Magyarország védőszentjének napja.

Az ősegyházig visszanyúló hagyomány szerint a Megváltó édesanyjának nem kellett a sírban várnia Jézus világ végi eljövételéig, hanem halála után Isten föltámasztotta, és magához emelte a mennyei dicsőségbe. Ezt a népi valláshoz emelte a mennyei dicsőségbe. Ezt a népi valláshoz emelte a mennyei dicsőségbe. Ezt a népi valláshoz emelte a mennyei dicsőségbe.

A krónikák szerint Szent István királyunk e napon, augusztus 15-én ajánlotta Magyarországot a Szűzanya oltalmába, és terjedt el a Regnum Marianum-eszme, mely szerint Magyarország Mária országa.

A katolikus egyházban a Mária-napok között Nagyboldogasszony napja a legbensőségesebb és legmagasztosabb ünnep, amelyhez számos legenda és népszokás fűződik. Mindenekelőtt ilyen a Mária-virrasztás magyar hagyománya, amely azon a hiten alapul, hogy ezen a napon a napfelkelésében meg lehet látni a "Napba öltözött Boldogasszonyt", akiről az Újszövetség a Jelenések könyvének 12. fejezetében tudósít.

A másik ismert e napi hagyomány a virágokból összeállított Mária-koporsó készítése vagy a virágszentelés. A megszentelt illatos füveket és virágokat később a halott koporsójába tették, hogy Máriához hasonlóan ő is dicsőségre jusson. A megszentelt füveket-virágokat olykor az épülő ház alapjába, másutt a csecsemő bölcsőjébe vagy az új pár ágyába helyezték. E nap időjárásából - úgy tartják -

a termésre is következtetni lehet: "Ha a nagyszűz fénylik, jó lesz a bortermés."

A népi kalendáriumban a "két asszony köze", azaz az augusztus 15. és szeptember 8. (Kisboldogasszony napja) közötti időszak varázserejűnek számít. Ekkor kellett szedni a gyógyfüveket, kiszellőztetni a téli holmikát, a ruhaféléket, hogy a moly beljűk ne essen. A termékenységvarázsláshoz kapcsolódott, hogy ilyenkor "ültették a tyúkokat", hogy jó tojók legyenek, gyűjtötték a mézben sokáig elálló "két asszony közi" tojást. Nagyboldogasszony napja sokfelé búcsúnap, számtalan székesegyház, monostor, templom Mária pártfogása alatt áll.

Gonzága Szent Lajossal helyezzük mi is személyes életünket a Nagyboldogasszony pártfogása alá!

„Szűz Mária, te vagy az én királynőm!

Testemet és lelkemet ma,
nindennap és halálom óráján
a te oltalmadba,

különös gondviselésedbe ajánlom!
Neked ajánlom minden reményemet,
minden örömeimet,
minden gondolatomat és esendőségemet,
életemet és halálomat.

Közbenjárásod és érdemeid által
eszközöld ki nekem a kegyelmet,
hogy minden gondolatomban, szavamban és tettemben
a te isteni Fiadnak akaratát teljesítsem!

-hvgy-

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

**AZ IDEI TAIZE-I ÚTRÓL
KICSIT MÁSKÉPPEN...**

András testvér – Az egyetlen magyar testvér a taizéi szerzetes közösségben

Bibliai bevezető – 10:00 órától beszélgetés egy szentírási részről
Csoportok – Korosztály szerint, különböző országokból kis csoportos megosztás

Dolgos kezek – örömteli segítség az ételosztásban és a mosogatásban

Eső – Az idén nem sok volt belőle

Francesco – Indonéziából származó testvér, aki lelkesen beszél a magyar nyelvet.

Gondviselés – Hogy eljuthattunk Taizébe.

Harangok – Amelyek imára hívnak.

Ima – Naponta háromszor a taizéi szerzetesekkel és a héten kb. 2000 fiatallal.

Játék – Egymás megismerése a játék nyelvén

Kuszkus – Mindenki kedvence (főleg mazsolával)

Leborulni – A pénteki ima után a földre fektetett keresztre hajtjuk a fejünket

Magyar – az erdélyiekkel és vajdaságiakkal együtt ezen a héten 150-en voltunk

Night welcome – 23:30-tól a fiatalokat csendesítik Taizé területén

Orgonajáték – A vasárnapi Eucharisztia ünneplése előtt élő orgonaszó hangolt rá minket a közös imádságra

Öt órai tea – Kecs és tea, amit alig vártunk minden nap

Pacal és kolbász – Mert a magyarok Taizében is magyarok

Reggeli – Mindig vaj, bagett és csoki

Sátor – Hideg, fázós éjszakák és nappali szauna

Tó – Ahova elmehetsz elcsendesedni a kert közepén

Utazás – Hazafelé 21 óra kicsi pihenővel, elgémberedett lábakkal és nagyon profi amatőr vezetőkkel

Védelem – Ebben az évben katonák is vigyáztak a biztonságos együttlétünkre

Zene – A jellegzetes taizéi énekek 2000 fiatal közös énekléséből leírhatatlan élményt jelentenek

A Baltikum – a világ közepe

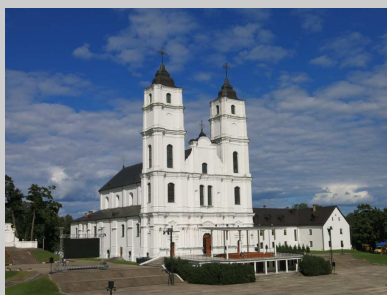
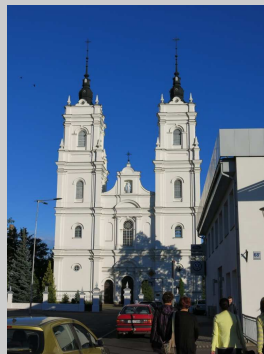
Lett és litván katolikus zarándokhelyek és templomok

Amikor kiderült, hogy megnyertük az Erasmus-pályázatot, és lehetőségem van feleleveníteni a lett Daugavpilsben orosz tudásomat, nagyon örültem, hiszen a nyelv eszköz a világ megismerésére.

A négy egész oldalas programtervezeten nem csodálkoztam, hiszen egy módszertani képzésre jelentkeztem, az pedig különösen tetszett, hogy az első héten minden nap valamilyen – legalább kétórás – kirándulásban részesítenek minket. Attól mindenképp tartottam, hogy sok lesz a szakmai program, a lelkem meg erős lemaradással lohol utánam. Nem így történt.

Már az első napon beintegetett bennünket a helyi atya a Szent Péter templomba, ahol személyesen beszélgetett velünk pár szót. Nem értette, hogy kerül egy helyre egy lengyel, egy szlovák és egy magyar nő. Akkor be akarta nekünk mutatni a templomát, de erre nem volt idő, sietnünk kellett vissza órára. Megígértük, majd még eljövünk – s mivel kedden Avilai Szent Teréz ünnepe volt, akkor reggel találkozott velem. Az bal hajóban tartották ketten a szentmisét egy vendég atyával, a felolvasott szentírási szövegek csak lettül, ám a prédikáció oroszul is elhangzott. A helyzet emlékeztetett a római szentmisékre, ahol szintén nem mindig volt szembemiséző oltár. Este már a főoltárnál mutatta be a szentmisét a helyi atya, ide csoportosan mentünk. Ezen kívül a különbség, hogy a hívek nem olvasnak föl, csak a pap (ok); áldozáskor pedig a hívek többsége térdre állva áldozik a padosor mellett befelé felé fordulva, az atya pedig körbemegy az Oltáriszentséggel, előtte egy felnőtt ministráns segédkezik az áldozásnál, utána pedig egy másik felnőtt ministráns visz egy égő gyertyát.

A **templom-hegyi Istenszülő Szűz Mária templomban** is ugyanígy történt a szentmise, ott 14-én, vasárnap jártam, Nagyboldogasszony ünnepének előestéjén, majd az ünnepen. A szentmise után ott is szentségimádást tartottak, de az előestén nem volt

monstrancia, helyette díszes hímzés ékeskedett a kelyhen. Érdekes volt számomra, hogy első alkalommal az ottani atya a szentmise után sietett vissza gyóntatni a minden oldalról nyitott gyóntatószékhez. Innen – vasárnap lévén – egy templomtúrát tettünk: előbb az óhitűek templomában hallgattuk meg a prédikáció végét, majd a pravoszláv templomba mentünk, ahol ételszentelést (méz) is bemutattak a Szent Kereszt-ünnepen. A főünnepen pedig magában a templomban tartották a körmenetet.

A következő hely **Aglona**, amit a zarándokhelyek közül elsőként említek. Itt időben felkészültek a vasárnapi ünnepre; s megható volt látni, ahogyan már pénteken megérkeztek az első zarándokok a szent helyre. Hangos énekkel vonultak fel az oltárig, a legkisebb kislányt babakocsiban tolták, az édesapja volt a csoport egyik papja. A 12-14 éves gyönyörű, szőke lányok egymás nyakába borulva zokogtak az oltár előtt. Az udvar felszabadult, vidám zajuktól volt hangos, a felnőttek ütemes tapsokkal biztatták a csoport tagjait a továbbhaladásra. Itt minden évben ötvenezer ember gyűlik össze a szent ikon előtt.

A litván fővárosba, Vilniusba szombaton utaztunk, saját szervezésben. Utunk először a **Három kereszt hegyére** vezetett, ahol egy rövid hegymászás után a városból sok helyről látható magaslaton imádkoztunk. Ezután a **Csodatévő Mária zarándokhelyet** kerestük fel – itt lengyel nyelven mutatott be szentmisét egy atya a zarándokok számára. Ebből semmit nem értettünk, de a lelkülete hasonló volt a taizéi hangulathoz, hiszen lett, litván, lengyel és belorusz hívek is zarándokolnak oda. Megnéztük még a katedrális és a harangtornyot és lelkiekben gazdagabban tértünk vissza Lettországra.

Az előttem álló időben remélem, még sok élményt gyűjthetek össze. Ezeket legközelebb osztom meg.

Mészáros Ildikó

AZ ÚJVÁROSI
HITTANOSTÁBOR
2016.

FIGYELMESSÉG

EGYÜTTÉRTÉZÉS

MEGBOCSÁJTÁS

„Irgalmas szív, irgalmas szó, irgalmas tett” Nyári hittanos tábor a Szent László Király Plébánián

Többéves hagyományunknak megfelelően idén is megszervezésre került az újvárosi hittanos tábor, melyre a hittanórákon és a plébániái életben aktív hittanosok kaptak meghívást. A tábor mottójául az irgalmasság szentévéhez kapcsolódva az „Irgalmas szív, irgalmas szó, irgalmas tett”-et választottuk.

A kezdő ismerkedős játékok után a Makói Ált. Iskola Almási- és Bartók Tagintézményeiből, a József Attila Gimnáziumból, a Makói Katolikus Általános Iskolából és a Szikszai György Református Általános Iskolából érkezett gyerekek gyorsan egymásra találtak, megtalálták régi és új barátait. Majd az „irgalmas szívűség” fontosságával ismerkedtek meg a tékozló fiú története alapján, melynek megértését és szemléltetését egy szép padlókép megalakítása segítette számukra. A nap folyamán a történet jeleneteit mozaikként is kirakták, és egy közös készítésű labirintusban lelkesen át is gondolták.

A második napunkon a jó pásztor példabeszédéről beszélgettünk és az „irgalmas szavak” jelentőségével találkoztunk. Kifűjt tojás és vatta segítségével mindegyikük bárányt is készített, amelyet hazavihettek a gyerekek, beszámolhattak otthon az ügyességükről és a hallottakról. Az Istennel való beszélgetés, az imádság fontossága is előkerült játékos vetélkedő keretében.

Másnap az irgalmas szamaritánus történetével foglalkoztunk és azzal, hogy Jézus hogyan segítette embertársait. Róla kell nekünk is példát vennünk. Kirakós képekkel a történet részeit átsiméltük, és különféle szituációkat eljátszva néztük meg, mi vajon hogyan valósíthatunk meg „irgalmas tetteket”. Ebben segítségünkre lehetnek példájukkal a szentek, köztük Szent Erzsébet. A nap folyamán elkészítettük papírból hajtogatva az ő rózsákkal teli kötényét is.

A táborunk negyedik napján sok játék mellett valódi tettek-re igyekeztünk váltani a szeretetet. Süteményt készítettünk a dévai Szent Ferenc Alapítvány Gyermekotthonának bentlakói számára. Mindenki

egyaránt lelkesen vett részt ebben a tevékenységben.

A nyári táboraink utolsó napján általában egy-egy várva várt kirándulásra szoktunk elmenni. Idén Dévára és Vajdahunyadra indultunk. A hosszú utat Aradon, és Máriaradnán szakítottuk meg egy kis időre. Aradon a Szabadság-szobornál történelmünk nagyjairól, az aradi vértanúkról emlékeztünk meg. Máriaradnán a helyi plébános atya mesélte el a Mária-kegykép történetét, és azt az esetet, amikor egy török katona be próbált lovagolni a templomba, és csodás módon a lovának a lába beleragadt a sziklába. Ennek nyomát meg is tekintettük a kőben. Majd közös imádságot követően indultunk tovább Dévára, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket. Átadtuk a gyerekek készített ajándékot, gyakorolva az irgalmas szeretetet, és megismertük a gyermekotthon lakóinak nehéz élettörténeteit. A nap utolsó programjaként a gyerekek nagy örömmel járták be Vajdahunyad szép várát. Majd utaztunk haza erdélyi kirándulásunkból.

A tábor jó lezárása volt a tanévnek, és kiinduló pontja a következőnek, belőle gyerekek, hittantanárok és segítők egyaránt hosszú ideig sokat meríthetünk még lelkiükben.

Cseh Gábor

A SZIGNUM KITÜNTETETT PEDAGÓGUSAI

TEMPLOMTÚRA

ÚRNAPI KÖRMELET

MÚLTRAVALÓ

MA IS AKTUÁLIS GONDOLATOK SZENT ISTVÁN KIRÁLYRÓL, A MAKÓI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ 1941. AUGUSZTUS 15-I SZÁMÁBÓL:

„Sokat hallottuk a szent király jubileuma alkalmából, hogy 1000 esztendőre lerakta nemzeti életünk alapjait. Sokat hangzottak, hogy a mi nemzedékünk feladata a szentistváni elgondolás alapján, de a mai világrendhez alkalmazkodva, egy új ezredév nemzeti életét megalapozunk. Tekintélyes szavú emberek vallották, hogy ország építő munkájának időtálló erőt adott bölcs politikai célkitűzése: a művelt nyugattal való kultúrközösség megteremtése... Bölcsen tett eleget nemzete érdekeinek, de ugyanakkor kielégítette Nyugat kultúrközösségének politikai igényeit is. Munkájának ez a része azonban csak a földi igazságot szolgálta.”

„Napjainkban látjuk sokszor, hogy a világ szeretné az isteni igazságot is kihasználni saját céljai elérésére, ezért Szent István művében is csak az evilági érdekek szolgálatát látja meg... Az ő keresztény hittől megvilágosodott lelke elsősorban az isteni igazságot ismerte fel. Életének igazi célja az volt, hogy ezt az igazságot ültesse át és oltsa be a nemzet lelkébe... Elég csak arra mutatnunk, hogy a keresztény erkölcsök követését atyai szigorral követelte alattvalóitól... Földi hazát adni—csak földi igazságosság, de a földi haza gyermekeinek az örök hazát is megszerezni—már isteni igazságosság... Ezért az apostoli lelkületért emelte az Egyház is oltárára. Ez, az Isten ügyét is szolgáló igazságos lelkület teszi az Ő munkáját örök értékűvé.”

Nagyboldogasszony

(Az Istenszülő elhunytja)

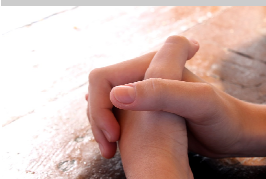
Az Istenszülő elhunytáról nem beszélnek a Szent Írások, de a történet megőrizte az egyház emlékezete, és kifejeződik az ünnep ikonjában és a Nagyboldogasszony liturgiájában.

Az ikon a következőképpen láttatja az ünnepet: Mária a halálos ágyán fekszik, a Szentlélek összegyűjtötte az apostolokat a világ minden sarkából, hogy elkísérjék Máriát a halálban. Az egyház első püspökei is körülveszik, az angyalok meghajlanak előtte, az asszonyok jönnek, hogy tisztelegjenek teste előtt. Középen, a ravatal mögött magaslik a di-

csőséges Jézus fénylő alakja, amint egy gyermeket tart a karján: anyjának lelkét. Mária lelkének azért van bepólyázott csecsemőalakja, mert a mennyben születik. Ő hozta testében a világra az Isten Fiát, ő kölcsönözte neki az emberségét, hogy Isten Fia a földre szülessen. Most viszont ez a Fiú – aki az ő fiává lett – visszonzásul istenségét nyújtja neki, hogy megszülessen a mennyben: Az eljövendő kor dicsősége, az ember végső célja már megvalósult, nemcsak egy megtestesült isteni személyben, hanem egy átistenült emberi személyben is.

(Forrás: Krisztus közöttünk)

Mindenkinek van kiért imádkozni....

Mindenkinek vannak olyan szerettei, akikért különösen imádkoznunk kell. Talán a házastársunkért, küzdő gyermekeinkért, unokáinkért, talán szenvedélybeteg, lecsúszó családtagunkért, vagy

beteg-haldokló hozzánk tartozóért.

Az igazak imája hathatós a mennyei Atyánál, érdemes bátran és kitartóan zörgetnünk, hogy meghallgattassunk. Az imának hatalmas ereje van, amit ha valaki egyszer megtapasztalt, az tudja: nem minden rajtunk múlik, van egy nagyobb szerető és intelligens Hatalom, aki megkönyörülhet rajtunk.

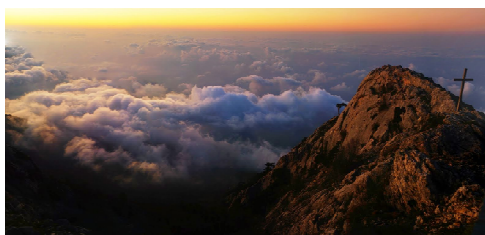
Mindenkit nagy szeretettel biztatok, hogy keressen egy hétköznapi alkalmat, amikor különösen imádkozik valamely szeretett embertársáért. Biztosan messzebbre jutunk, ha azt a heti-kétheti órát imádsággal töltjük, s nem bármi mással.

A Szentségek

A szentség olyan cselekmény, ami átalakít. Isten üdvözítő tevékenységének is az átalakítás, az újjáteremtés volt a célja. Isten nemcsak megment bennünket Krisztusban, nemcsak a bűneinket bocsátja meg, ennél sokkal többet tesz: átalakítja életünket.

Az Úr színeváltozásának ünnepe (augusztus 06.) csodálatosan bemutatja nekünk az üdvösség végső értelmét. A teremtetlen kegyelem, Isten dicsősége, a föltámadott Krisztusból felragyogó isteni energiák jelen vannak a világunkban. Ugyanakkor ez az isteni fény szabadságunk iránti tiszteletből a szentségek ruházata alá lett elrejtve.

Amikor a megváltásról beszélünk, a szabadságra gondolunk. A megváltás szabadulást jelent a bűntől, a haláltól és a világ szolgasága alól. De Krisztusban ennek a szónak van egy másik jelentése, ez pedig a színeváltozás, az átalakulás. Krisztus új értelmet, új rendelkezést adott életünknek. „Isten emberré lett,

hogy az ember isten legyen” – ismétlik egymás után ezt a megdöbbentő kijelentést az egyházatyák.

Az Úr megnyitotta az átistenüléshez vezető utat. A szentség erejének megtapasztalása az Egyházban, a folyamatban lévő belső átalakulás megtapasztalása.

Nagy Szent Bazil a következőképpen fejezi ki minden létező végső rendeltetését: „*hogy Krisztus magával töltsön be mindent.*” Ezek a szavak jó kiindulópontot nyújtanak a szentségek jelentőségének megértéséhez. A szentségek az Egyháznak azon cselekményei, amelyek átalakítják és Krisztusba öltöztetik életünket.

Gázai Dorotheosz (VI. sz.) írta:

„Minél inkább egységre jutunk a felebaráttal, annál inkább egyesülünk az Istennel. Annak érdekében, hogy megértsétek ennek a mondatnak az értelmét, egy képpel szolgálok nektek. Képzeljétek el egy kört! Képzeljétek azt, hogy ez a kör a világ; a középpont Isten; a körsugarak az emberek különböző életútjai, illetve életmódjai. Amikor a szentek Isten megközelítésére vágyva a kör közepe felé igyekeznek, egyre beljebb hatolva közelednek egymáshoz, és egyben az Istenhez is. Minél inkább közelednek az Istenhez, annál inkább közelednek egymáshoz. És mi történik fordított esetben, amikor elfordulunk Istentől azért, hogy a külső rész felé vonuljunk; akkor nyilvánvaló, hogy minél inkább távolodunk Istentől, annál inkább távolodunk egymástól, és minél inkább távolodunk egymástól, annál inkább távolodunk Istentől is. Ilyen a szeretet természete.”

Liturgikus rend:

Vasárnapokon 7.30 órától
Utrenyét, 8.30 órától Szent
Liturgiát végzünk.

Szeptember 30. 18.00h

Akatisztosz

Október 07. 18.00h

Bizánctól Budáig - Szent

Efrém férfikar koncertje

Október 09. 10.00h

Búcsúi Szent Liturgia

Elérhetőség:

Makói Görögkatolikus

Parókia

6900 Makó

Erdélyi püspök u. 9.

+36 62/211-328

E-mail:

makoigke@gmail.com

IVT, avagy a kalandjaink Lengyelországban

Utazásunk napján a makói csapat közösen beautózott Szegedre, ahol játékos feladatok által összeismerkedtünk a többiekkel. Éjfél körül megérkeztek a buszok és kezdetét vette az utazás. Első úticélunk Radom volt. Az a város, ahol az elkövetkezendő előtalálkozó napjait töltöttük. Megérkezésünkkor nagy szeretettel, énekekkel valamint tánccal üdvözöltek minket a vendéglátóink. A helyi plébániának és családoknak köszönhetően mindenkinek volt hol aludnia. Este összeismerkedtünk ezekkel a csodálatos emberekkel majd egy közös szentmisén vettünk részt.

Az első hivatalos napunkon felfedeztük a közeli erdőt és ellátogattunk Varsóba, ahol szabadon megcsodálhattuk a várost. Meglátogattuk a főteret és a helyi nevezetességeket. A nap végén fáradtan, de élményekkel teli tértünk nyugovóra. A következő napot a már megismert táncokkal indítottuk. A bemelegítő után indulhatott a 15 km-es zárandokút, amit énekelve és imádkozva jártunk végig. Az utat misével zártuk közösen. Visszatérve Radomba előadtuk a bemutatkozó műsorunkat, amit a közönség nagy szeretettel fogadott. A harmadik napon a csapat fiútagjai megmutathatták focitudásukat. A meccsek nagyon izgalmasak voltak, de a sok öröm ellenére balesetet szenvedett Zoltán atya. Szerencsére gyorsan ellátták és velünk tudott maradni továbbra is az úton. A szerencsétlenség ellenére, délután csodálatos lengyel táncokat tanulhattunk meg a főtéren. Este pedig koncerten vettünk részt, ahol együtt énekeltünk, "buliztunk".

Utolsó teljes napunk vette kezdetét július 24-én, emiatt a családjainkkal töltöttük el és megismertük, hogyan telik náluk egy vasárnap. A nap zárásaként grill party-t tartottunk a templomkertben, ahol még utoljára együtt ehettünk, mert másnap reggel indultunk tovább Krakkóba. A könnyes búcsú után, rengeteg eséllyel felpakolva célba vettük a következő szállásunkat, ami köszönhetően a szervezőknek egy hotel konferenciaterme volt.

Augusztus szentje: Boldog Aza Janka Ünnepe: augusztus 2.

LEGENDA

Az idén 800 éves jubileumát ünneplő Domonkos rend hatalmas öröme, hogy alapítójuk Szent Domonkos édesanyját a boldogok közt ünnepelhetik.

Janka, előkelő családba született a XII. század első felében, a spanyolországi Aza városában. Gyermekkoráról nem sokat tudunk, de élettörténetéből arra következtethetünk, hogy mélyen vallásos szülők gyermeke volt. A szintén nemesi családból származó, Guzmán Félix-szel kötött házasságot. Nagyon szép külsővel áldotta meg a Teremtő. Értelmes, okos, kedves és művelt volt. A világi élvezeteket, gazdagsága ellenére, távol tartotta magától. Otthona szerény volt, inkább egy kolostorra emlékeztetett. Házasságából három fiú született. A legidősebb fia pap lett. Javait széosztotta a szegények között, kórházat alapított és maga ápolta a betegeit. A második fia szintén lelkész lett, aki először világi pap volt, majd később csatlakozott a Domonkos renchez. A férje vagyonának így nem lett örököse. Janka kérte az Égiek segítségét harmadik gyermekéért. Siloso Domonkosnak, a szentéletű remete szerzetesnek közbenjárását kérte, aki Spanyolország szerte nagy tiszteletnek örvendett. Kilenc napot töltött Janka a Domonkos sírjánál. Imádkozott és vezekelt. Hazatérve megfogant és fiút szült. Boldog Janka születendő gyermekét felajánlotta a szentnek, és elhatározta, hogy Domonkosnak fogja keresztelni.

Elrendezkedtünk, majd aludni tértünk.

A világtalálkozó első napján várost néztünk, majd estefelé megnyitó ünnepségen vettünk részt. Hivatalosan is kezdetét vette a 2016-os Ifjúsági Világtalálkozó. Délelőttünként mindig ugyanaz volt a program: katekéziseken vettünk részt, ahol érdekes dolgokat tanulhattunk, egyik nap zárandoklat volt a délelőtti menetrend, ahol végiggondolhattuk az imaórákon elhangzottakat. Délutánonként mindenki maga választhatta ki, hogy mit szeretne csinálni. A legtöbben a városnézés mellett döntöttek. Mi is ezt választottuk: meglátogattuk a Wawelt, sétáltunk a folyó partján, viaszbábú múzeumba mentünk és a főteret is megnéztük. Este keresztúton is részt vehettünk, amit a Szentatya tartott. Az utolsó nap egészen más volt. Reggel összeszedelőzködtünk és elindultunk az irgalmasság mezejére, ahol megkezdődött a virrasztás és a Szentatya bejelentette, hogy a következő találkozó Panamában lesz. Éjszaka énekeltünk, imádkoztunk és néha-néha el is szendredtünk. :) Kora reggel gyalog nekivágtunk a visszavezető útnak. A nagy melegben megtapasztaltuk a lengyelek vendégszeretetét: a közeli házak lakói hideg vízzel vártak minket. Délután megérkeztünk a hotelbe, majd egy gyors tusolás után hazaindultunk. Hajnalban véget ért a nagy kalandunk és megérkeztünk haza.

Nekem nagyon tetszett az egész találkozó, boldogsággal töltött el a virrasztás napján gyertyafényben együtt imádkozni azzal a másfél millió fiatallal, akik ugyanúgy gondolkodnak, mint én. Remélem meg tudom majd őrizni azt irgalmasságot a szívemben, amit ott kaptam.

Weszely Regina Mária

A hagyomány szerint; „Anyja még Domonkos fogantatása előtt látomásban szemlélte, hogy kiskutyát hord méhében, amely szájában egy fáklyát visz, és méhéből kijöve az egész világot láng-ra gyújtja. Ez jelképesen mutatta, hogy tőle kiváló prédikátor fogan majd, aki a szent tudomány ugatásával a bűn által elkábított lelkeket virrasztásra rázza fel, és a tüzet, melyet az Úr Jézus hozott a földre, az egész világon elterjeszti.” (Libellus 5.)

Az álom valóra vált, fia „gazdájához” hűséggel ragaszkodó eb módjára szolgálta az Egyházat, s mint az igazság fáklyája világította be a földet Krisztus tanításának fényével. Boldog Janka a tevékeny felebaráti szeretet, az irgalmasság mintaképe volt. Könyörületessége, bőkezűsége nem ismert határt. Minden jóval ellátta a szűkölködőket, felkereste őket kunyhóikban, anyagi és lelki támogatást nyújtott számukra. Életét állandó imában és vezeklésben töltötte. Rangja nem tette fennhájzóvá, anyagi és szellemi javait Isten dicsőségére és mások testi-lelki épülésére ajánlotta fel. Nagyon szerette az övéit, és embertársait.

Az Egyház találóan hirdeti ünnepén: „Kedvesség ömlik az ajkán, azért áldott meg téged örökre az Isten”.

/Zsolt. 44. 3./

A XIII. század elején halt meg. Calaruegában temették el. XII. Leo pápa 1826-ban boldognak nyilvánította.

Szalainé Bálint Rózsa

KARITÁSZ HÍREK

A Karitás nyáron sem pihen

A **TESCO** mindennap szolgáltatja az előző napi pékárut és zöldség-gyümölcsöt, melyekhez vannak nehéz sorban élő fogyasztoók. Köszönet az Egyesített Népjóléti Intézmény, a Pápay Endre Lakásotthon, a Zrínyi utcai Óvoda, a Tulipán utcai Óvoda vezetői,

munkatársai és Kiss József hittanár önzetlen munkájáért.

Az **Élelmiszerbank** jóvoltából 144 darab 25 kg-os zsák burgonyát osztottunk ki, melynek a Budapestről való ide szállítását ezúton is hálásan köszönjük a VÁLL-Ker Kft vezetőségének.

A **TESCO** 140 pár nyári cipőt és pólókat adományozott, a rászoruló családok körében mindenki nagy örömmel fogadta.

Beiskolázási utalványt kapunk a **Megyei Karitástól** 70.000 Ft értékben, melyhez **plébániánk** további 30.000 Ft utalványt nyújt nehéz sorban élő nagycsaládos gyermekek részére.

Börtönbe zárt elítélte levelezünk folyamatosan immár 4. éve,

mely által Isten kegyelméből érzékelhetjük az evangelizáció értékeit.

Részt vettünk a Domaszéken rendezett karitás - önkéntesek egy hetes továbbképző táborában, értékes lelki kincsekkel gyarapodtunk: Mi vagyunk Isten szeme, Isten keze! Szeretettel nézünk a támogatóinkra, mosolygunk! Ténylegesen lelke legyen a munkánknak! Meghallgatni tanulni! Mindennek a forrása a Jóistennel való kapcsolat! **Jézus adott karitás alapszabályokat:** „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, nekem teszitek! Bármit tesztek, azt Istennek tegyem! Osszátok szét, amitek van! Kincsetek lesz a mennyben! Legyen bennünk, hogy Isten cselekszik általunk!” - apró részletek a tanításokból. Karitás témában gyakorlati tudnivalókról voltak előadások: szenvedélybeteg - a RÉV működése, cigánypasztoráció, fogyatékkal élők, családok, idősek segítése, katasztrófa helyzet.

Mindenható Isten, köszönjük, hogy szolgálhatunk!

Kovács Bálintné

CSÍKSOMLYÓ 2016

Máltai Nyár 2016

Mozgalmas volt az idei nyara a Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportjának. Középpontban a gyerekek és a rászoruló családok voltak. Májusban meghívást kaptunk, hogy a Makó Városi Gyermeknapon, tartsunk kézműves foglalkozást a rendezvényre kilátogató gyerekek részére. Több mint 100- an látogattak el a sátrunkhoz, és töltötték velünk ezt kellemes napot! A kisebbek puszival és kis verssel és énekkel „köszönték meg”, a foglalkozást. Sikerünket alátámasztja, hogy szeptemberben a városi szinten hagyománnyá vált többnapos Hagymafesztiválra is meghívást kaptunk.

Júniusban megrendezésre került az V. Máltai Családi Nap. Helyszínünk a József Attila Múzeum volt, ahol táncos zenés programok mellett vendégünk volt Farkas Luca - Janikovszky Éva meseíró pályázat kategória győztese, és Rozsnyai János makói író is. E mellett a gyerekeknek és a családoknak Kádár Gabriella a Dolgos Dog Segítőkutya Kiképző Alapítvány vezetője tartott agility kutyabemutatót a terápiás kutyáival. A hónap végén a kultúráért volt a főszerep. A Kultúra mindenkié pályázat keretében, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportjának szervezésében két előadáson 44-en élvezhették velünk a csodálatos produkciókat a Szegedi Szabadtéri Játék helyszínén a Dóm téren.

Júliusban a Máltai tábor szervezése mellett, még jutott időnk két napközi megvalósítására. Az egyik egy mozis nap volt, egy kézműves foglalkozás után a Jégkorszak animációs film legújabb részét néztük meg a gyerekekkel. A másikat a Máltai Ta-

nyaprogram keretében szerveztük meg. Kilátogattunk Rákosra, ahol több mint húsz gyermekkel töltöttük a napunkat. Volt sorverseny, kézműves foglalkozás, és az Ősmagyar Hagományörző Egyesület tagjai is tartottak foglalkozást.

Augusztus elején az immáron hagyománnyá vált Máltai Tábor került megrendezésre. 26 gyerek töltötte velünk a hetet. A tábor első két napját a József Attila Múzeumba töltöttük, ahol nemezeltünk, meséztünk, előadást hallgattunk az internetezés veszélyeiről, szóttunk és természetesen sokat játszottunk a táborlakókkal. A kirándulás előtti napokon Makón Zöldházban

voltunk, ott agility kutyás bemutatót láthattunk, kávéval festettünk, agyagoztunk, és felépítették a saját energiavárosukat, és energifalujukat a gyerekek újrahasznosított anyagokból. Pénteken ellátogattunk Kardoskútra, ahol megnéztük a Körös-Maros Nemzeti Parkot. Ezt követően utunk a csomorkányi romtemplomhoz vezetett, majd ebéd után az Orosházi Máltai Ját-szóterén kapcsolódtak ki a gyerekek. Még a tanév megkezdése előtt, lesz egy újabb mozis napközink, és egy „Rákosi Tanyás napunk” is, ahová már nagyon készülünk..

Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja -

Sánta Józsefné kulturális programszervező

A múzeumok éjszakája programsorozathoz csatlakozva idén lehetősége volt az érdeklődőknek kerékpárral végigjárni Makó templomait. Az egyes állomásokon rövid templomismertetés után egy közös ének hangzott el.

Június 15. szerda este 19:00-kor Taizé-i imaóra volt templomunkban. Örömmel vártuk az elcsendesülni vágyókat a közös énekes imádságra.

Sok év után újra zárándoklat indult plébániánkról Csíksomlyóra. Emlékezetesek maradnak az együtt töltött napok minden résztvevő számára!

A plébániánk hívei által felajánlott támogatások is hozzájárultak a Zrínyi utcai ovi nagycsoportosainak szegedi kirándulásához, gyermeknapjának a sikeréhez.

A különböző nyári programok, János atya távolléte és a helyettesítések miatt, július 1-től augusztus 13-ig (hétfőtől, szombatig) szentmisék csak a Csanád vezér téri kápolnában voltak.

Akik ez évre még nem rendezték egyházközségi hozzájárulásukat. Kérjük, tegyék meg a plébánián, hivatali időben.

Június 19-én, délelőtt 10 órakor volt az Egyházi Iskola ballagási és tanévzáró miséje.

Június 12-én, vasárnap 11 órakor tartották a bogárzói Szent Antal templom búcsút.

Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én délelőtt 10 órakor a Csanád vezér téri kápolnában, délután 5 órakor Belvároson celebráltak szentmisét.

Augusztus 21-én, vasárnap 10 órakor kerül sor Csókáson, a volt tanyasi iskola emlékhelyénél a szokásos megemlékezésre. Szeretettel várjuk a testvéreket!

Augusztus 21-én vasárnap kerül sor a Szent István téri városrésznagra. Délután 14 órától lehetőség lesz a templomtorony látogatására. Délután 17 órakor kórushangverseny lesz templomunkban, a Makó Városi Vegyeskar és a Gyomaendrődi Vegyeskar fellépésével.

KERESZTELTEK 2016. PÜNKÖSD ÓTA:

Szabó Csenge Kata, Hegedűs Eleonóra, Hízó Viktória Evelyn, Marjai Izabella Anna, Kiss Nóra, Vígh Zsolt Lajos, Vígh Jázmin Ivett, Széll Zoé, Szabó Erik, Puskó Petra Maja, Pósa Krisztián Márk, Kenéz Bálint, Fazekas Ákos Gergő, Fazekas Rebeka Zsófia, Faragó Zsófia, Balogh Márk, Ádók Patrik, Ádók Emma, Moravszki Csinszka Mária, Csala Luca Krisztina, Ágoston Boglárka, Mucsi Dániel, Forrai Elena, Kiss Léna Lizett, Marosvári Szofia Elena, Gonda Ákos, Kovács Dominik Gábor, Kardos Gergő, Csávás Noel Ferenc

ELHUNYTAK 2016. PÜNKÖSD ÓTA:

Németh Zsuzsanna, Baranyi Istvánné Lakatos Rozália, Zvara Lajosné Kristóf Amália, Mircsov András, Gajdos Dezső László, Antal Jánosné Benczik Erzsébet, Orbán Imréné Hazuha Mária, Ábrahám Imréné Széll Margit, Szabó Istvánné Gerebenics Julianna, Tari Istvánné Szabó Erzsébet, Veréb Balázné Varga Margit, Tamás Erzsébet, Köteles Istvánné Matuszka Terézia, Ifj. Igaz Ferenc, Elek Istvánné Hegyesi Mária

HÁZASSÁGKÖTÉSEK 2016. PÜNKÖSD ÓTA:

Benák Zoltán- Dr. Regős Edit
Török Bálint- Kállai Judit
Molnár Viktor- Langó Nóra
Varga Róbert- Szekeres Tímea
Hajdú József- Veréb Enikő

Az oroszán közzé teszi az állatok között, hogy annak adja az állatok királya címet, aki leugrik egy nagyon magas hegyről úgy, hogy semmi baja nem lesz. Az állatok nézegetik a hegyet, és mondják hogy ez lehetlenség hogy valaki túlélje. Egyszer csak egy hatalmas nagy puffanás, feláll a medve és porolja magát le.

Megszólal az oroszán:

- Ez nem volt semmi medve! Az alku az alku, viheted a koronámat!
- Jó, rendben, csak előbb visszamegyek a hegyre és jól pófán vágom azt, aki lelékött!

Két szőke nő beszélget Szent István király szobra előtt:

- Milyen jó pasi! És még a telefonszáma is ki van írva: 975-1038.
- Ja. Csak azt nem írták ki, hogy Telenor, Vodafone vagy Telekom...

- Milyen szellem lebeg István király sírja felett?
- ???
- Vajkrém!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Majoros Márton, Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com

